

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Králem v hlavním líčení konaném dne 12. 8. 2025 v trestní věci obžalovaného [REDACTED] takto:

Obžalovaný:

[REDACTED]

se uznává vinným, že

1.
v době nejméně od počátku roku 2023 do 8.9.2024 v [REDACTED], ve společně obývaném bytě na adrese [REDACTED], dlouhodobě fyzicky i psychicky napadal svoji družku [REDACTED], a to tím způsobem, že ji častoval vulgárními výrazy a agresivními slovními ataky, při hádkách ji bil rukama sevřenými v pěst do různých částí těla, kopal do ní, úmyslně dělal doma nepořádek a požadoval po ní následný úklid, poléval jí vodou, v noční době se choval hlučně a rozsvěcoval světlo a bránil jí tak ve spánku, dával jí na vědomí, že se o nic nedokáže postarat, hledal si záminky, aby jí mohl vyčítat a pak ji potrestat, kontroloval s kým je v kontaktu přes mobilní telefon, mobilní telefon jí při hádkách odebíral, aby nemohla volat své rodině a žádat je o pomoc, využíval její dceru jako prostředek nátlaku s pohrůzkou, že zařídí její odebrání, zacpával jí rukou ústa, aby nemohla volat o pomoc, škrtil jí, kdy jeho jednání se v průběhu roku 2024 stupňovalo, kdy se začala zvyšovat jeho četnost a vygradovalo počátkem září 2024, kdy poté, kdy jej žádala, aby se odstěhoval, na toto reagoval tak, že ji chytal za ústa, tyto jí zakrýval, aby nemohla mluvit a křičet, čímž jí znesnadňoval dýchání, škrtil jí až se začala dusit a poté jí vyhrožoval, aby držela "hubu, že jí jinak napálí", vyhrožoval jí, že jí zničí, o vše jí připraví, kdy svým jednáním [REDACTED] dlouhodobě ponižoval,

urážel ji, snižoval její sebevědomí, vzbuzoval u ní pocit viny, přičemž popsané jednání [REDACTED] [REDACTED] po celou dobu pocítovala vůči své osobě jako těžké přikopí,

2.

v době od 20:00 hodin do 21:00 hodin dne 17.01.2025 v katastrálním území [REDACTED] [REDACTED], vnikl pravděpodobně po odtlačení nezajištěného pletivového pole o délce 300 cm a výšce 120 cm, sloužícímu jako vjezdová brána z ulice, na pozemek parcelní číslo [REDACTED] v ulici [REDACTED] (zahrada přínaležící k rodinnému řadovému domu č.p. [REDACTED] - ležícím na pozemku parcelní číslo [REDACTED] v katastrálním území [REDACTED]) a zde odcizil pod igelitovými pytlí přikrytý malý motocykl tovární značky Leramotors By Apollo THUNDER 125cc 17"/14", zelené barvy, výrobní číslo [REDACTED], čímž tak způsobil poškozenému (uživateli nemovitosti) - [REDACTED] škodu odcizením ve výši nejméně 28.000 Kč, a dále svým jednáním [REDACTED] a dalším osobám v rodinném domě č.p. [REDACTED] žijícím - [REDACTED] a [REDACTED] - způsobil nemajetkovou újmu, neboť porušil svým jednáním právo jiného na nerušeném užívání obydlí,

3.

dne 19.1.2025 v době okolo 10.15 hodin v [REDACTED], v ulici [REDACTED], v bytě č. [REDACTED] kde přechodně pobýval u své bývalé přítelkyně [REDACTED], této po předchozím slovním a fyzickém napadení, ke kterému došlo dne 18.1.2025 v době okolo 21.15 hodin, kdy po vzájemné hádce vyrazil uzamčené dveře do pokoje, kam se [REDACTED] před ním schovala, a kdy tuto vulgárně urážel slovy "svině, kurva, špína", chytal jí za ruce a lomcoval s ní, udeřil jí do rukou, kopnul jí do nohy, zakrýval jí rukou ústa, aby nekřičela, následující den 19.1.2025 po přespání v bytě okolo 10.30 hodiny vyhrožoval, že jí do týdne zabije, že jí zničí, přičemž tímto jednáním vzbudil v poškozené [REDACTED] [REDACTED], důvodnou obavu o její život a zdraví,

4.

dne 16.2.2025 v době okolo 10.30 hodin v [REDACTED], poté, kdy nejprve slovně a fyzicky v bytě č. [REDACTED] napadnul svoji bývalou přítelkyni [REDACTED] [REDACTED], kdy jí mimo jiné držel pod krkem, čímž jí znesnadnil dýchání a kdy se jí následně podařilo z bytu utéct, za touto vyběhl a chtěl, aby se vrátila a když [REDACTED] toto odmítla, tak jí ve vestibulu domu vyhrožoval slovy: "Až tě chytnu a dostanu tě, tak tě fakt uškrtním" a dále jí pronásledoval až do prostor vestibulu druhého vedlejšího vchodu, kde jí opětovně fyzicky napadl, ke zranění poškozené nedošlo, přičemž tímto jednáním vzbudil v poškozené [REDACTED] [REDACTED], důvodnou obavu o její život a zdraví a to i vzhledem k předchozím fyzickým napadením,

tedy

ad 1)

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

ad 2)

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,
- neoprávněně vnikl do obydlí jiného,

ad 3, 4)

- jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmu takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

čímž spáchal

ad 1)

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

ad 2)

- přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,
- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 3, 4)

- přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **28 (dvaceti osmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny soud zjistil a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jenž je podrobně popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Bylo tak prokázáno, že obžalovaný nejméně od počátku roku 2023 do 8. 9. 2024 v době společného soužití se svou družkou, poškozenou [REDAKCE] tuto opakovaně napadal a to jak slovně, tak fyzicky, urážel jí vulgárními a agresivními výrazy, vyhledával slovní hádky, bil jí rukama sevřeným v pěst do různých částí těla, vyžadoval po ní úklid, poléval jí vodou, bránil ve spánku, kontroloval s kým je v kontaktu, kontroloval mobilní telefon, dopouštěl se dalšího jednání, jak je popsáno pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku. Po skončení vzájemného soužití došlo mezi nimi ještě ke dvěma konfliktům, které jsou popsáno pod body 3 a 4 výroku rozsudku, kdy 19. 1. 2025 obžalovaný poškozenou fyzicky a slovně napadl v bytě čp. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], kdy ji vyhrožoval fyzickou likvidací. Dne 16. 2. 2025 poté obžalovaný opětovně poškozenou napadl a to i fyzicky, v průběhu tohoto konfliktu ji rovněž vyhrožoval zabitím.
2. Kromě těchto útoků, kterých se obžalovaný dopustil vůči poškozené [REDAKCE] pak obžalovaný dne 17. 1. 2025 odcizil malý motocykl zn. Leramotors poškozené [REDAKCE] v hodnotě 28 000 Kč tak, jak je popsáno pod bodem 2 výroku tohoto rozhodnutí.
3. Obžalovaný ve své výpovědi připustil, že mezi ním a poškozenou docházelo ke slovním konfliktům, avšak měl tendence tyto bagatelizovat, popř. hájil se tím, že poškozená ne zcela přesně byla schopna vnímat a reprodukovat realitu, veškeré konflikty popisovala jako výrazně intenzivnější než jak skutečně probíhaly. Obžalovaný připustil, že poškozené zakryl rukou ústa, aby nekřičela, připustil, že jí rovněž dal facku, nebyl schopen si přesně vybavit, za jakých okolností se tak odehrálo, přičemž pokud měla poškozená na těle modřiny bylo to z toho, že užívala drogy a v souvislosti s užíváním drog trpěla toxickou psychózou, která jí znemožňovala vnímat správně realitu, měla i halucinace, že se někdo dobývá do bytu apod. V průběhu záchvatů, které takto poškozená měla napadala slovně jak obžalovaného, tak křičela i na dceru poškozené. Obžalovaný uvedl, že vztah s poškozenou začal někdy na

podzim roku 2022, žít spolu začali asi po půl roce a poté začalo docházet ke konfliktům někdy v březnu následujícího roku. Obžalovaný uvedl, že u poškozené bydlel někdy od počátku ledna 2024. Po jeho nastěhování začali brát drogy, konkrétně začali podle výpovědi obžalovaného od února nebo března 2023. Obžalovaný popřel, že by úmyslně dělal doma nepořádek, že by nutil poškozenou uklízet, byl to sám, kdo uklízel, neboť poškozená pořádek neudržovala. Připustil, že na ní vylil skleničku vody v době, kdy se v nočních hodinách chovala hlučně a to jen proto, aby se zklidnila, protože nevěděl, jak její chování zastavit. Obžalovaný uvedl, že zpočátku docházelo ke konfliktům tak jednou za měsíc, poté jednou za týden, byl i delší dobu klid. Poškozená mu dělala naschvály, když se snažil dostat z práce do bytu, nemohl. Uvedl, že ráno se nepohádali, ještě odpoledne spolu mluvili, bylo všechno v pohodě a když přijel domů, bylo zamčeno, nemohl se dostat dovnitř. Ke skutkům, které se měly odehrát ve dnech 19. 1. a 16. 2. 2025 uvedl, že 19. ledna se poškozená chtěla zbít, přiběhl k ní, vytrhl jí prášky rukou, donutil jí jít do koupelny, aby se vyzvracela, měla hysterický záchvat, nevěděl co s tím, tak volal záchranku. Následně poškozená z bytu utekla do sklepa, křičela na obžalovaného, ať jí nechá být, on reagoval tak, že jí nic nedělá, že se jí snaží pouze pomoci, kdy následně poškozená běžela do vedlejšího vchodu, tam jí nadával vulgárně, protože už nevěděl, co má dělat. Na mobilní telefon poškozené volal jejich společný známý, telefon vzal obžalovaný, uznával, že toto dělat neměl, poté si chtěla poškozená vzít prášky a následně odešla do sklepa vedlejšího domu, křičela na něj, ať jí nechá a řekl, že mu zahýbá s kamarádem, byl na ní naštvaný, do něčeho bouchnul, neví, jestli do schránek a odešel pryč. V průběhu tohoto konfliktu obžalovaný doznal, že poškozené vyhrožoval že jí zabije, ale vždycky to řekla poškozená jako první. Pokud se jedná o další incident, obžalovaný uvedl, že byla poškozená ve vedlejším pokoji, obžalovaný se domníval, že tam bere drogy. Obžalovaný popřel, že by jí v tomto případě nějakým způsobem napadl. Obžalovaný připustil, že ve druhém případě poškozené nevyhrožoval, pokud ano, tak ale začala ona první, naposledy poškozenou viděl někdy 16. února.

4. Pokud se týká bodu 2 výroku rozsudku, obžalovaný prohlásil svou vinu, kdy toto jeho prohlášení viny bylo soudem přijato.
5. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se ve své výpovědi vyjádřila k době trvání vztahu s obžalovaným. Uvedla, že se seznámili v roce 2022, k určitým konfliktům docházelo ještě předtím, než se společně sestěhovali. Poškozená uvedla, že má problémy se sebevědomím, neví si, často se nechá přesvědčit o lži. Své problémy probírala i s psychologkou, kterou navštěvuje. Konflikty se začaly stupňovat poté, co se společně sestěhovali, není si zcela jistá, kdy k tomu došlo. Problémy začaly tím, že vezla dceru k jejímu otci, obžalovaný dělal žárlivé scény, kvůli tomu se často hádali. Psychický nátlak ze strany obžalovaného byl pro poškozenou horší než nátlak fyzický. Posléze od slovních ataků přišly i ataky fyzické, bylo toho spousta, není schopna říci, kdy to začalo, v jaké to bylo frekvenci, zpočátku třeba jednou za tři měsíce, poté se to začalo stupňovat. Poškozená následně pro své rozrušení nebyla schopna pokračovat u hlavního líčení ve své výpovědi, požádala, aby byla přečtena její výpověď, kterou učinila v rámci přípravného řízení, tato byla následně postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čteny. V rámci této své výpovědi poškozená popsala, jaký způsobem jí obžalovaný slovně a fyzicky napadal. Uváděla, že obžalovaný jí bránil ve spánku, dělal jí naschvály, popisovala i fyzické útoky, kdy jí dával rány otevřenou dlaní do zad, do nohou, stehů a hýždí, chytal jí pod krkem, kdy se jí hůře dýchalo. Obžalovaný poškozené bral mobilní telefon, aby nemohla žádat o pomoc své rodiče, poškozená obžalovaného vyzývala, aby se odstěhoval, toto však odmítal, byl však policií několikrát vykázan. Poškozená svou výpověď pak doplnila i incidentem, ke kterému mělo dojít 19. ledna, následně i 16. února, uvedla, že v případě incidentu z 19. ledna obžalovaný vyrazil dveře, vyhrožoval jí, že jí připraví o dceru, což dělal často, nechala ho tam přespat, dokonce ležela vedle něj na gauči,

druhý den ráno jela pryč, do bytu přijel otec, kterému volala, obžalovaný si začal balit věci, protože slyšel rozhovor s otcem poškozené, zapomněl si mobilní telefon na nabíječce, a ještě nějakou deku, potom, když se vrátil kopal do dveří a naléhal, vyhrožoval poškozené, že jí zabije a že jí připraví o dceru. V rámci čtené výpovědi se poškozená vyjádřila i ke konfliktu ze dne 16. února. Poškozená připustila, že v průběhu soužití s obžalovaným užívala drogy, ona sama měla zkušenosti z předešlého vztahu, věděla, co to s ní dělá, přišlo jí to jako dobrý nápad, drogy jí pomáhaly ve vztahu s obžalovaným, měla energii na úklid, na dceru apod. Nejednalo se o pravidelné užívání, bylo to nárazové. Poškozená dále uvedla, že konfliktům přímo přítomna byla pouze dcera, věděli o nich rodiče, ti některé konflikty slyšeli i v průběhu telefonních hovorů.

6. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaného zná, je to partner bývalé přítelkyně, tedy poškozené [REDAKCE], se kterou má v péči dceru. Svědek uvedl, že ví o násilí, ví o tom, že obžalovaný poškozenou napadal, volala o pomoc, on sám měl zhruba deset telefonátů, v rámci kterých slyšel rány jakoby pěstí nebo něco takového, na poškozené následně viděl modřiny a podlitiny. Poškozená měla z obžalovaného strach, svěčila se, že jí poškozený fyzicky napadá, údajně se to mělo odehrávat i před dcerou. O tom vyprávěla i jeho dcera. On sám se svou bývalou partnerkou měl konflikty ohledně dcery, ale jednalo se o klasické konflikty, kdy se lidé rozejdou, mají různé názory na výchovu. Svědek uvedl, že on sám žádnému konfliktu přítomen nebyl, ale viděl modřiny na těle poškozené. Svědek uvedl, že se k němu donášely informace o tom, že obžalovaný měl řídit auto, kdy byl pod vlivem drog, ve kterém seděla i jeho dcera.
7. Svědek [REDAKCE] byl přítomen konfliktu ze dne 16. 2., tento pozoroval kukátkem vchodových dveří, když nejprve slyšel na chodbě hluk, viděl muže, jak slovně a fyzicky někoho napadl, jednalo se o dívku. Když otevřel ven, ten útočník zmizel, dívka seděla na chodbě, byla ubrečená, byla na tom psychicky špatně, řekla, že jí napadl partner, že měly nějaké problémy doma. Svědek uvedl, že přímo výhrůžky neslyšel, slyšel pouze jak jí obžalovaný vulgárně nadává.
8. Svědkyně [REDAKCE], matka poškozené popsala průběh soužití její dcery, tedy poškozené s obžalovaným. Uvedla, že ví o konfliktech, ke kterým mělo docházet, kdy dcera se jim svěřovala, opakovaně jim volala, jezdil do místa bydliště dcery její manžel, tedy otec poškozené. Od dcery se dozvěděl, že se obžalovaného obává, viděli různé modřiny a podlitiny, věděli, že jí obžalovaný napadal. Ona sama v telefonátech slyšela, jak poškozená na obžalovaného volala, aby odešel, on však nechtěl. Svěřovala si jim i vnučka, že jí vzbudil křik, že maminka plakala. Toto gradovalo někdy v roce 2023, kdy za svědkyní přišla sousedka s tím, že museli volat policii, neboť dcera volala o pomoc. Svědkyně uvedla, že sama u incidentů přítomna nebyla, slyšela to pouze v telefonu, slyšela křik, nadávky. Svědkyně uvedla, že poškozená má určité psychické problémy, projevuje se to tak, že je úzkostná, všechno si víc bere.
9. [REDAKCE], jako otec poškozené rovněž popsal incidenty, ke kterým mělo docházet, dozvídal se o nich od dcery a od vnučky, svědek potvrdil, že několikrát v průběhu telefonátu slyšel, jak obžalovaný byl na poškozenou nepřijemný, že jí vyhrožoval zabitím. Vybavil si jeden telefonát v průběhu noci, kdy mu poškozená stačila zavolat, že jí obžalovaný vyhrožuje zabitím, že je to špatné. Ještě v průběhu noci se za dcerou vydal, avšak obžalovaný již na místě nebyl. Svědek uvedl, že následně události řešili i s matkou obžalovaného, paní [REDAKCE] že by se měl obžalovaný jít léčit. Domluvili se s matkou obžalovaného a jejím přítelem, že obžalovaného vystěhují, což se také stalo. Svědek připustil, že i když obžalovaný

byt opustil, následně jej poškozená vzala zpátky. Svědek uvedl, že občas na rukou a nohou u poškozené viděl modřiny a podlitiny, říkala, že narazila na stůl nebo ze cvičení apod.

10. Jako listinné důkazy byly konstatovány protokol o ohledání místa činu, náčrtek a fotodokumentace, z těchto listinných důkazů soud zjišťoval situaci na místě činu.
11. Dále jako listinné důkazy byly konstatovány lékařské zprávy a fotodokumentace týkající se zranění poškozené ██████████, z nichž je patrná pracovní neschopnost v době od 11. 9. 2024 do 13. 9. 2024, hospitalizace na psychiatrii v ██████████ v době od 18. 9. 2024 do 25. 9. 2024 a popis zranění včetně hematomů zjištěných na těle poškozené.
12. Jako listinný důkaz byly dále konstatovány zpráva městské policie o zásazích v bytě poškozené ██████████, kdy k těmto došlo třikrát v průběhu roku 2023 a 2024, právě z důvodu konfliktů mezi obžalovaným a poškozenou.
13. Psychické problémy, kterými poškozená trpí, vyplývají z lékařské zprávy ██████████ ██████████, klinické psycholožky, je z ní patrné, že poškozená psycholožku navštěvuje, jsou konstatovány psychické problémy, úzkostně depresivní choroba, pocit závislosti a loajality k druhým lidem s ochotou vzdát se vlastních přání, chronické podřizování vlastních potřeb osobám jiným, ke zhoršení tohoto duševního stavu poškozené došlo v souvislosti se vztahem s obžalovaným od června 2023. Ze zprávy ██████████ pak vyplývá, že poškozená se dostavila 21. 10. 2024 z důvodu řešení problémů s expartnerem.
14. Rovněž jako listinné důkazy byly konstatovány záznamy o vykázání obžalovaného ze dne 8. 9. 2024 a 10. 10. 2024.
15. K osobně obžalovaného byl konstatován zejména opis rejstříku trestů včetně opisu příslušných soudních rozhodnutí.
16. V této věci ze strany obhajoby bylo navrhováno vypracování znaleckého posudku za účelem posouzení duševního stavu poškozeného, zejména ve vztahu k tomu, jak je schopna správně vnímat skutečnost a tuto poté reprodukovat, kdy v řízení bylo prokázáno, že poškozená užívala drogy a trpěla v době soužití s obžalovaným duševními psychickými problémy. Soud tomuto důkaznímu návrhu obhajoby nevyhověl, považoval jej za nadbytečný, neboť, jak již bylo shora konstatováno, byly provedeny i další důkazy, jak svědecké výpovědi, tak byly opatřeny důkazy listinné, které v podstatě skutková tvrzení poškozené potvrzují a soud za této situace neměl potřebu znaleckým posudkem zkoumat případné ovlivnění věrohodnosti výpovědi poškozené.
17. Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci jež je podrobně popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Obžalovaný své jednání, pokud se týká skutků popsanych pod body 1, 3 a 4 výroku tohoto rozsudku se v podstatě svou výpovědí snaží bagatelizovat, kdy uvádí, že docházelo ke konfliktům, připouští zakrytí úst a facku, nicméně svou roli hodnotí tak, že ke konfliktům byl v podstatě jednáním poškozené často vyprovokován, že to byla sama poškozená, která konflikty zahajovala, navíc poškozené, vzhledem ke svému špatnému duševnímu stavu tyto konflikty nadhodnocuje, není schopna je správně vnímat a následně reprodukovat. Dle názoru soudu je však, pokud se týká těchto skutků, tedy popsanych pod body 1, 3 a 4 obžalovaný usvědčován výpovědí poškozená, která v průběhu celého trestního řízení

popisuje chování obžalovaného v podstatě shodně, skutečnost, že při výslechu u hlavního líčení, při popisu události, nebyla schopna z důvodu psychického rozrušení ve výpovědi pokračovat a byla tak čtena její výpověď, kterou učinila v rámci přípravného řízení, nikterak věrohodnost výpovědi nesnižuje, i ve své spontánní výpovědi, kterou u hlavního líčení přednesla v podstatě popisovala události shodně tak, jak tomu bylo v rámci přípravného řízení. Popsala tedy jednání obžalovaného, ke kterému docházelo v období od počátku roku 2023 až do 8. 9. 2024, kdy se definitivně ukončilo soužití obžalovaného s poškozenou, kdy po celé toto období se k ní obžalovaný choval způsobem tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí. Soud nemá důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi poškozené, když tato je navíc potvrzována i dalšími svědeckými výpověďmi, v podstatě všichni slyšení svědci, kteří nějakým způsobem měli blízko k osobě poškozené, ať již to byli její rodiče, popř. svědek [REDAKCE], popsali, že ví o tom, že ke konfliktům docházelo, v průběhu soužití se jím poškozená svěřovala, rodiče potvrdili, že měli možnost pozorovat zranění na těle poškozené, které navíc vyplývají i z lékařských zpráv a jsou zachyceny na fotodokumentaci, kdy svědek [REDAKCE] uváděl, že i od své dcery se dozvěděl, že obžalovaný měl poškozenou napadat. Pokud se týká jednání popsaného pod bodem 4 výroku tohoto rozsudku, zde je naprosto spolehlivě vina obžalovaného prokazována i výpovědí svědka [REDAKCE], který jednoznačně popsal konflikt na chodbě domu čp. [REDAKCE], kdy slyšel nadávky a následně viděl i fyzický útok muže na zemi klečící ženu. V podstatě tento útok popisoval shodně, jako sama poškozená a i tato výpověď v podstatě nezávislého svědka potvrzuje skutkovou verzi poškozené, která je odlišná od výpovědi obžalovaného.

18. Kromě těchto svědeckých výpovědí, které v podstatě potvrzují skutková tvrzení poškozené byly opatřeny i listinné důkazy z průběhu celého období soužití obžalovaného s poškozenou, jednalo se zejména o lékařské zprávy o zranění poškozené. O tom, že docházelo k zásadním konfliktům svědčí i záznamy o vykázání a zprávy o zásazích městské policie v bytě poškozené [REDAKCE] z důvodů konfliktů mezi obžalovaným a poškozenou. Nepřímo konflikty soužití potvrzují i zpráva klinické psycholožky a [REDAKCE], z nichž je patrné, že poškozená vyhledala jednak intervenci [REDAKCE], jednak psycholožku ke zhoršení duševního stavu, právě v souvislosti se soužitím s obžalovaným [REDAKCE]. Za této situace soud považuje vinu obžalovaného, pokud se týká jednání popsaného pod body 1, 3 a 4 výroku tohoto rozsudku za prokázané, zejména výpovědi poškozené, která útoky obžalovaného vůči ní v průběhu soužití popisovala, popsala i útoky ze dne 19. 1. a 18. 2. 2025. Její výpověď je potvrzována dalšími svědeckými výpověďmi, ale i listinnými důkazy a soud tak při zjišťování skutkového stavu věci vycházel zejména z výpovědi poškozené.
19. Pokud se týká jednání, jež je popsáno pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku, zde skutkový stav věci vyplývá z prohlášení viny obžalovaného tak, jak je učinil v rámci hlavního líčení a ohledně tohoto skutku nebyly prováděny ani žádné důkazy.
20. Svým jednáním obžalovaný pod bodem 1 výroku rozsudku spáchal zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, jehož se dopustí ten pachatel, který týrá osobu žijící s ním ve společném obydlí a páchá takový čin po delší dobu. V tomto případě bylo prokázáno, že obžalovaný žil s poškozenou [REDAKCE] ve společném obydlí, jednání, jež je popsáno pod bodem 1 výroku tohoto rozsudku má zcela jednoznačně znaky týrání ve smyslu ust. § 199 odst. 1 tr. zákoníku, když za takové jednání lze považovat četné verbální fyzické útoky, kontrola kontaktů poškozené jinými osobami, omezování styku s osobami blízkými, škrčení, polévání vodou či omezování ve spánku. Vzhledem k tomu, že k tomuto jednání docházelo nejméně po dobu od počátku roku 2023 do 8. 9. 2024, tedy po dobu více než 18 měsíců lze konstatovat, že obžalovaný se tohoto

jednání dopouštěl po delší dobu, když za delší dobu lze podle ustálené soudní praxe považovat dobu delší než 7 měsíců.

21. Pod bodem 2 výroku rozsudku obžalovaný spáchal přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku. Zde právní kvalifikace vyplývá z prohlášení viny obžalovaného, které bylo v této věci soudem přijato.
22. Pod body 3 a 4 výroku rozsudku pak obžalovaný spáchal pokračující přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustí ten pachatel, který jinému vyhrožuje usmrcením a jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu. V těchto dvou případech ze dne 19. 1. 2025 a 16. 2. 2025 obžalovaný opakovaně poškozené vyhrožoval zabitím a fyzickou likvidací, tyto výhrůžky pronášel v průběhu fyzického konfliktu s poškozenou, kterou napadal, kdy zcela zjevně takovéto výhrůžky učiněné v momentě, kdy obžalovaný poškozenou napadá a kdy tomuto předcházelo dlouhodobé násilí z doby jejich vzájemného soužití, lze konstatovat, že tyto výhrůžky byly způsobilé v poškozené vzbudit obavu z jejich uskutečnění.
23. Pokud se týká ukládaného trestu, pak tento je ukládán jako trest úhrnný ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání více trestných činů, přičemž trest je ukládán v sazbě za trestný čin nejpřísněji trestný, což je v tomto případě zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 tr. zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody v trvání 2 až 8 let.
24. Při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle § 39 trestního zákoníku hodnotil povahu a závažnost jednání obžalovaného, jeho osobní, rodinné, majetkové poměry, dosavadní způsob života, přičemž povahu a závažnost soud určoval s ohledem na význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, pohnutkou, záměrem nebo cílem.
25. Při posuzování povahy a závažnosti jednání obžalovaného soud hodnotil jednak osobu samotného obžalovaného, který má sice celkem 7 záznamů v rejstříku trestů, avšak bylo konstatováno ve všech případech, že se osvědčil v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení, popř. že vykonal trest obecně prospěšných prací, který mu byl ukládán a k těmto odsouzením tak nelze přihlížet. Soud hodnotil i následek jednání obžalovaného v podobě jednak způsobené škody, pokud se týká jednání popsaného pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku, jednak následek v podobě zranění na těle poškozené a nepochybné zhoršení duševního stavu tak, jak vyplývá z lékařské zprávy klinické psychologičky, přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný se tohoto jednání dopouštěl po poměrně dlouhé časové období, přihlédl k intenzitě jednání, kdy obžalovaný vedle verbálních útoků na poškozenou útočil i fyzicky a to opakovaně, kdy v rámci vztahu s poškozenou zcela nepochybně využíval svých fyzických dispozic vůči nepochybně méně fyzicky disponované poškozené a za této situace tak soud stanovil výměru trestu mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby v trvání 28 měsíců a to zejména s přihlédnutím ke skutečnosti, že vzájemné soužití mezi obžalovaným a poškozenou již skončilo, obžalovaný sám deklaruje své přesvědčení poškozenou nekontaktovat, kdy se ze společného bydliště odstěhoval, v podstatě začal nový život, našel si práci, bydlení a za této situace je soud toho názoru, že trest stanovený ještě při spodní hranici zákonných možností, vzhledem k tomu, že na obžalovaného je nutno hledět jako na osobu dosud netrestanou, s přihlédnutím k částečnému prohlášení viny obžalovaného, lze očekávat,

že trest stanovený při spodní hranici zákonných možností bude naplňovat účel trestu. Tento trest je ukládán jako trest podmíněný, s přihlédnutím zejména k osobě obžalovaného, a zejména ke skutečnosti, že na obžalovaného je nutno hledět, jakoby nebyl soudně trestán, nicméně soud, vzhledem k tomu, že obžalovaný spáchal více trestných činů a dopouštěl se trestné činnosti po delší časové období, stanovil zkušební dobu při horní hranici zákonných možností v trvání 4 let tak, aby měl možnost po delší časové období sledovat chování obžalovaného a aby i výkon delší zkušební doby s hrozbou případné přeměny tohoto trestu zabránil obžalovanému v případném kontaktování poškozené a opakování trestné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Je-li poškozený oprávněnou osobou dle § 2 odst. 4 zák. č. 59/2017 Sb. *o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení ve znění pozdějších předpisů*, má možnost žádat Ministerstvo spravedlnosti o uspokojení svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozhodnutí specifikovaného v § 8 odst. 1 citovaného zákona.

Písek 12. 8. 2025

Mgr. Martin Král
samosoudce